

Szentek legyetek...

Köszöntés: Az Úr így szólt Mózeshez: „Szólj Izrael fiainak egész közösségéhez és mondd meg nekik: Legyetek szentek, mert én, az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.” (III Móz 19,1-2)

Kezdő ének: 488. dicséret 1-2. verse: „Szent vagy, szent vagy, szent vagy...”

Fennálló ének: 329. dicséret: 2. verse: „Nem éltem még e föld színén...”

Fő ének: 266. dicséret: „Egek nagy királya, magasztalunk téged...”

Előfóhász: „Én vagyok a Mindenható Isten. Járj színem előtt, és légy feddhetetlen! Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat (IMóz 17,1, Mt 5,16).”
Ámen.

Lekció: Péter apostol I. levele 1. része 13-25. versei:

„Ezért övezzétek fel gondolkodástokat, legyetek józanok, mindenestül reméljétek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenése hoz nektek. Mivel engedelmes gyermekek vagytok, életeteket ne szabjátok múltbeli vágyaitokhoz, amikor még tudatlanságban éltetek, hanem mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között; mert meg van írva: „Szentek legyetek, amint én is szent vagyok.” Ha Atyának hívjátok azt, aki részrehajlás nélkül ítél meg mindenkit a tettei alapján, éljétek istenfélelemben zarándoklástok idején. Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak drága vére árán. Őt (Isten) előre, már a világ teremtése előtt kiválasztotta, de csak az utolsó időkben jelent meg, miattatok. Átala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és megdicsőítette, hogy hitetek és reményetek Istenben legyen.”

Előima: Urunk! Egyedül kegyelmedben reménykedünk. A kegyelemben, ami a mai napot is megengedte, hiszen kegyelem minden egyes napunknak a kezdete, hogy Te felébresztesz bennünket, hogy lélegzünk, élünk s ma a TE választott közösségedben neked adhatunk hálát azért, hogy még napokat toldasz napjainkhoz. Engedelmes gyermekeidként akarunk ma Rád figyelni. Kérünk, szakíts el bennünket mindentől, ami elménket megfertőzhetné, ami emberi vágyak, érzések és kívánságok kategóriájába tartozik és áld meg itt létünket Szentlelked jelenlétével, hogy Előtted megvallva bűneinket őszinte szavakat tudjunk Eléd hozni és tiszta kezeket összekulcsolni, amikor megfogalmazzuk Előtted imádságunkat. Szentelj meg bennünket igéddel, hogy ne legyen hiábavaló

időtöltés, amikor szent igédet hallgatjuk, s az munkálkodni akar elménkben, gondolatainkban és életünkben. Szentelj meg bennünket és teremts bennünket újjá, hogy akarodat tudjuk kutatni és tenni, s hűséggel egyedül neked szolgálni. Te tudod Urunk mit éltünk meg a hét folyamán. Mi az, amivel harcolunk és küzdünk, mert nem tudunk meghajolni az igazságtalanság, az emberi hatalom, az ellenségeskedés és a gonosz munkája előtt. Kérünk, adj türelmet és erőt, hogy várni tudjuk a lezárásokat a te részedről, mert egyedül Te vagy képes úgy igazgatni a szálakat, hogy szentséged, igazságod és hatalmad érvényesüljön ebben a világban, országunkban, gyülekezetünkben, családjainkban és személyes életünkben. Jöjj Lelkeddel, várunk Rád Urunk, adj az aggodónak békességet, a gyászolóink fejét Te emeld fel irányodba, Te adj válaszokat mindazoknak, akik kérdéseikkel állnak meg Előtted. Kérjük azt a békességet, ami minden emberi értelmet felülhalad. Kérünk, Te gyógyítsd testi és lelki nyavalyáinkat, s készítsd mindazokat, aki orvosi eredményekre várnak, hogy elfogadva akarodat tudják megélni úgy a jó, mint a rossz napokat. Az Úr Jézus Krisztusért, aki értünk szenvedett, s halálával életet szerzett mindnyájunknak, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 176. dicséret: „Szent, szent, szent a Seregeknek Ura...”

Textus: Péter apostol I. levele 1. része 15. verse:

„...mint ahogy szent, aki meghívott benneteket, legyetek ti is szentek bármilyen körülmények között.”

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Amikor teológiai tanulmányaim során a vallástudomány szemszögéből vizsgáltuk a szent fogalmát, akkor egyszerű volt Heller professzor úr definícióját bemagolni és a vizsgán visszamondani: „A szent Isten által elkülönített.” Mégis, amikor gyakorló lelkipásztorként nézek erre a négy betűs szóra, akkor azt mondom Isten mindent beletömörített ebbe a fogalomba, de mégis naponként félre értjük, vagy épp nem foglalkozunk vele. Az Isten szerint való élet rendkívül tömör megfogalmazása ez: szent. Ezt a kifejezést nagyon nehéz magyarázni, főleg mert felszólító módban szerepel szinte mindenütt a Szentírásban. Alapvető feltétele az Istennel való közösségnek és ennek megélése az engedelmesség. Megélni pedig egyáltalán nem könnyű, mert „a bűn az ajtó előtt áll és ránk van vágyódása, de mi uralkodjunk rajta (IMóz 4,7).” Nézzük meg közösen, mit is

jelent pontosan Péter apostol közösségére nézve és gyülekezeti közösségünkre nézve a szentség. Mi közé ágyazódik be ez a fogalom, amit olyan nehéz megérteni, de még nehezebb megélni. Péter apostol első mozzanata ebben a felolvasott ígerészben az új élet lehetőségét tárja elénk, ami Isten munkája. A kegyelmet reménységgel köti össze, és a péteri gyülekezetet engedelmes gyermekeknek nevezi. Milyen nagy reménységgel van hívei felől az apostol. Tehát ez a közösség függőségi viszonyban él. Mennyei polgárok ők, akik igenis számolnak Jézus Krisztus visszajövetelével. Mennyei polgárok. A gyülekezet buzdítása történik itt, hogy reménységben teljenek a napok. Emlékezteti őket arra, hogy az odafelvalókkal való törődés nélkülözhetetlen eleme a keresztyén embereknek. Az élő reménységre ujjászült közösség mindig felfelé tekint. Hányszor megspóroljuk magunknak ezt a mennyei látást. Hányszor elhomályosodik előttünk a menny? Hányszor vagyunk olyan földhöz ragadtak, mintha mindig gyászolnánk. Péter és közösségének nagy öröme van, még pedig az, hogy Isten gyermekei engedelmesek, mert mennyei polgárok. Ez egy felségjelző a keresztyén körökben: engedelmes gyermek. Milyen érdekes, nem azt mondja az ige, jó gyermek, szép gyermek, okos gyermek, hanem engedelmes. Ebben a kifejezésben benne van a kapcsolat, a függés, de nincsenek benne elvárások, követelmények, csak a reményteljes életnek az áldása. Ez Isten munkája. Ez a menny áldása. Ezért vállaljuk fel azt, hogy életünket ez határozza meg, az engedelmesség. Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által felénk, ma éppen ez: Reménységben és reménységgel. Már rég elfelejtettünk belekapaszkodni abba a láthatatlan kézbe, amelyik életté formálta a holt csontjainkat. Elfelejtettük már, hogy mit jelent az Úr általi érintés. Elfelejtettük már, hogy az Ő munkája nyilvánvaló. Az első és legfontosabb üzenete Isten szavának, hogy létezik a menny és Jézus megjelenésekor minden a miénk lesz. De addig a földi keretek között kell élnünk. Idegenek és jövevények vagyunk. Nem ide kell berendezkednünk, de itt kell megélnünk a hitünket. Nem ebben az életben kell

reménykednünk, de Krisztushoz tartozásunkat itt ebben a világban hirdetniük. Aki közösségbe került Istennel, lemondott vágyairól, lemondott ösztöneiről, lemondott a világról, de a világban szolgálja az Urat. Szakított a bűnnel. Izrael szent néppé lett. Isten szent hegyén trónol. Isten a bűn ellensége. A szentség engedelmisséget feltételez. Az emberi életnek a tisztaságát. A gyülekezetet a szentek alkotják. Isten új népe, épp ezért Péter közösségében nem a bármilyen földi körülmény az uralkodó tényező, hanem az Isten előtti engedelmisség. A nádszálhit nem a szentek tulajdonsága. A „hiszek is meg nem is” nem lehet a közösségünk fokmérője. Akinek Krisztus a horgonya, az már bizony révbe ért, itt a földön. Istenhez tartozó, Vele közösségben élő, folyamatos belső megújulásra váró közösség. Nem inog meg. Nem ingadozik. Nem befolyásolják a körülményei, hanem célegyenest Arra néz, Aki szent. A szövetség népe csak a Szövetségesével állhat kapcsolatban. A szent szövetség népe csak a Szenttel állhat kapcsolatban. Péter gyülekezetének a félelme arra irányul, a gyülekezet azért szorong, hogy el ne veszítse azt a nagy lehetőséget, amit Istentől kapott. Komolyan venni küldetésünket. Komolyan Isten félelmében élni. Komolyan venni az élet szentségét, vagyis az engedelmisséget egyedül Ő feléje, egyedül az Ő irányába, felfelé. Az életünk Isten szentségében teljen. A szolgálatunk Isten szentségében váljon áldássá. Miért? Azért mert Isten véresen komolyan vette. Az Úr nem gondolkodott sokáig azon, hogy az embert kihozza bűnéből. Az Úr nem gondolkozott sokáig azon, hogy az embernek új lehetőséget biztosítson. Az Úr nem mondott le az emberről, hanem Fia drága vére árán mutatta meg az egész világnak, mit jelent a bármilyen körülmények között is a keresztre adni egyszülött Fiát, hogy a feltámadásban, a három napos viadalban, győzzön a Bárány, az engedelmes gyermek, a Fiú. A kereszten nem a jobbik győzött, hanem az, aki rálépett engedelmesen a szent Isten útjára, a kegyelmes és irgalmas Isten reményteljes ösvényére. Nagy árat fizetett Isten azért, hogy új lehetőséged legyen, hogy reménységed legyen, hogy mennyei polgár légy, hogy szent életet élhess.

Saját egyszülött Fiát tette ki e föld szentségtelen vágyainak, ösztöneinek, a világ haragjának, a bűn zsoldja Ő lett, Aki büntelen volt. Isten szent elhatározása az engedelmes élet, és éppen az Ő gyermeke egyszeri és tökéletes áldozata mutatta meg ennek a világnak, hogy mit jelent a holnapba tekintés, mit jelent drága véren szerzett élet, milyen a haláltusa. Isten az Ő engedelmes gyermekét feltámasztotta, hogy hitünk és reménységünk legyen minden körülmény között ezen a világon. Isten bármilyen körülmény között az életet munkálja. Amikor minden veszni látszik, amikor mindenki ellene mond, amikor mindenki mást szajkóz, amikor mindenki egyedül érzi magát, és úgy gondolja, hogy hitével, reménységével egyedül maradt, akkor érkezik a legnagyobb segítség Péter közösségébe is, ott áll a Feltámadott a középben, és hirdeti az élet diadalát. Pétert is a Feltámadott hozta vissza a gyülekezetbe, Ő vonzotta vissza a közösségbe, hiszen Ő már eldöntötte, hogy bűnös ember, és semmi keresnivalója nincs a tanítványok, a szentek között. Nemhiába ír Péter a szentekről a szenteknek. Nemhiába tolmácsolja Péter a reménységet és a hitet a szentekről a szenteknek, mert rámutat arra a szent Istenre, Aki egyedül képes elválasztani, elhívni, magáévá formálni és egy életre megpecsételni mindazok szívét, akiket Krisztus drága vére elpecsételt az örök életre. Mennyei polgárok földi keretek között, ők a szentek. Akik a Bárány vérében, Isten véresen komoly szövetségében megtalálták az új élet reménységét. Akiket Krisztust támasztott fel. Akiket a Bárány vére megtisztított. Akiket... Vajon te, drága testvérem, Isten szentjei közé tartozol. Ne félj, ne bánkódj, ne sírj, van, aki méltó ma is megnyitni az élet könyvét. Ne aggódj, Isten érkezik és hitet, reménységet nyújt Krisztusban. Elmondja a csodát. Buzdít és éltet, mert Jézus él. Jézus él és Benne mindenki új életre találhat. Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élő jövevényeknek szentek. Vajon Pozsonyban és Pozsony szórványaiban élő jövevények szentek? Ámen.

Utóíma: „Mert szent hegyemen, Izráel magas hegyén – így szól az én Uram, az Úr –, ott fog tisztelni engem Izráel egész háza, mindnyájan azon a földön. Ott

gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek (Ez 20,40).“

„Nem ilyen-e házam Isten színe előtt? Örök szövetségre lépett énvelem, benne elrendezett és biztosított mindent. Minden javam, minden örömöm őtőle származik (IISam 23,5).“

„De én vigadozni fogok az Úr előtt, víg örömeire indít szabadító Istenem. Az Úr, az én Uram ad nekem erőt; olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem (Hab 3,18-19).“

„Magasztaljátok Istenünket, az Urat, boruljatok le lába zsámolya előtt, mert szent ő! Mózes és Áron a papokkal együtt, Sámuel és akik nevét segítségül hívták, segítségül hívták az Urat, és ő válaszolt nekik. Felhőoszlopból szólt hozzájuk, ők pedig megtartották intelmeit és a nekik adott rendelkezést. Urunk, Istenünk, te válaszoltál nekik, megbocsátó Istenünk voltál, bár megtoroltad tetteiket. Magasztaljátok Istenünket, az Urat, és imádjátok őt szent hegyén, mert szent az Úr, a mi Istenünk (Zsolt 99,5-9)!“

„Sőt ezenkívül még dicsekszünk is Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most részesültünk a megbékélésben (Róm 5, 11).“

„Megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket, megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett: hogy imádjá őt mindenki, aki a földön lakik, akinek nincs beírva a neve a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta. Ha valakinek van füle, hallja (Jel 13,7-9)!“

„Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek Isten, mint fiaival. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít meg az apja? Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fattyak vagytok, nem pedig fiak. Azután: testi apáink fenyítették minket, és tiszteletben tartottuk őket, nem kell-e sokkal inkább engedelmeskednünk a lelkek Atyjának, hogy éljünk? Mert ők rövid ideig, a saját elgondolásuk szerint fenyítették, ő pedig javunkra teszi ezt, hogy szentségében részesüljünk (Zsid 12,7-10).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Tiszteld az Urat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából,...“ (Péld 3,9).“

Áldás: „Erős szabadítót támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, [...] hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent szövetségéről (Lk 1,69.72), ...” Ámen.

Záró ének: 89. zsoltár 1-3. versei: „Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...”